

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola VI. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis Valentino Leuchtio, Doctori
Theologo, Canonico Francofurtensi &c. S. P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

Principis Imperio longè maxima felicitate omnes hosce populos *Electorales* à Deo affectos dotatosque esse? Qui prouidentissimus Deus clementer etiã faxit, auspicato sidere hosce fasces tuos capesseris, & fama rebusque gestis omnes maiores tuos non æques solum, sed & superes. Quod ut preces pro te nostræ quotidie allaborent, enixè studebimus. Tu de nobis firmam hanc sententiam menti tuæ insculpito, quo hæc tunc Sacramento ILL^{mo} Antecessori tuo adstricti fuimus, eodem etiam tibi & arctiori adstrictos fore, quasque commendatas genuimus *Spartas*, pari cura ornatueros: quin nihil vnquã ad Celsissimi nominis tui dignitatem, ad gloriæ tuæ immortalitatem, atque omnis iustæ voluntatis, qualis tua semper est, obsequium intermissuros. Vale. Morigunt. Prid. Calend. Mart. M.DCIV.

EPISTOLA VI.

IVSTVS BARONIVS VETERACASTRENSIS

VALENTINO LEVCHTIO, DOCTORI Theologo, Canonico Francofurtensi &c.

S.P.

HEV tu quid narras? Gallum illum nostrum tam prouectæ ætatis virum, tam

Z 4 matu-

2. Pet. 2.
23.

maturæ prudentiæ & doctriinæ, adeò scædè ac turpiter lapsum, imò ad pristinum volutabrum relapsum, atque ^a *instar canis vomitum resorbuisse?* Quis nostrum vnquam tantam in homine leuitatem post tam variarum tribulationum ignes suspicatus fuisset? Ego certè nunquam nisi optima quæque; nec quisquam credo hic nostrum aliter. At hoc exemplum coarguit simplicitatem nostram, crucemq; figit omnibus conuersis, ne quisquam deinceps vlla vel ope vel opera eos sit securè coadiuturus. ô rem turpissimam! Sed quæ causa homini ad tam immane scelus? Desperatio, quod nusquam videret se stabilem aut fixam sedem inuenire posse. Dolendum certè hoc, neque excusanda negligentia eorum, qui quæ possunt, huic hominum generi non præstant. Sed numquid hæc sufficiens tam scædè Apostasiæ causa? Quid si vel vitam pro fide Catholica profundere debuisset? quales Martyres multos habet Gallia, multos Anglia, multos Belgium, & fortè etiam hæc Germania nostra: qui quia norunt, ^b *incomparabiliter pulchriorem esse veritatem Catholicorum, quam Helenam Græcorum, pro ista fortius aduersus hanc Sodomam, quam pro illa mille heroes aduersus Troiam dimicauerunt.* Ast hic confessor nimium mollis tenerq;, non sâguine, nò morte, sed vna nuditate, vna fame ad

b August.
Epist. 2. ad
Hieron.

me ad tam luctuosum famæ sempiternæq;
salutis suæ iacturam se adigi patitur. ô stul-
titiâ ineluctabilem? quis mihi dabit ^c lin-
guam auream & cor ferreum, quibus ego non
carminibus sed lamentationibus sufficiam plā-
gere extremam hominis miseriam! Quid e-
nim cōscientia eius? tacet aut reclamationem? Re-
clamare certissimum est, si vna vnquā gut-
ta purioris fidei imbuta fuit. At nunc mole
vanissimorum præmiorum, aut saxi ma-
gnificarum pollicitationum premitur, tan-
dem tamen insurrectura, & tyrannum su-
um ad acerbissimam vindictam abreptura.
Rectè enim Pythagoras ille Samius. Κακὰ
μείζω πάσχει διὰ τῆς συνειδότῃ ὁ ἀδικῶν
βασανίζομεν, ἢ ὁ τῷ σώματι καὶ ταῖς
πληγαῖς μαστιγῆμεν. Vir iniquus & af-
flictus conscientia, plus mali patitur, quam ille,
qui in corpore castigatur, & flagris ceditur.
Ego interim nihil ad hominem, nec Patres
nostri, qui rectè iudicant, omnia in ista ^d a-
rundine consolidanda frustra fore. Misere-
atur eius Præpotens Deus, & si veniæ lo-
cus, in viam reducat: sin minus, misereatur
aliorum, quos hoc offendiculum non leui-
ter, vt metuo, perceller, nec parum à saluta-
ris viæ curriculo absterrebit. Mitto tibi bi-
nas ex vrbe à D. Iosepho nostro, cuius exem-
plum & mira religio magnopere hunc cō-
solari

c August.
Epist 39 ad
Licent. qua
aliàs 41.

d Matth.
11. 7.

e August.
Epist. 39. ad
Licent. qua
alias et.

solari luctum nostrum potest. Utinam utinam simili zelo omnes conuersi propositum suum persequerentur. Ille enim est Paulinus noster, ad quem ut Augustinus Licentium, ita nos leuculos istos transfugas amandare possumus. *Vade inquit in Campaniam, discite Paulinum egregium & sanctum Dei seruum, quam grandem fastum huius seculi, tanto generosiore, quanto humilioris ceruice incunctanter excusserit, ut eam subderet Christi iugo, sicut subsidit, & nunc illo moderatore itineris sui quietus & modestus exultat.* De libris a Sublindio nostro nihil dum vidi, nec audiui. Haerent vsquam aut perierunt. Electum nouum Archiepiscopum Moguntinum, certe optatum ac tanto folio dignum Principem, tibi mihiq; gratulor. Faxit Deus pedo eius diu salubriterque pascamur. Vale. Mogunt. Prid. Non Martii. M. DCIV.

EPISTOLA VII.

OCTAVIVS PARAVICINVS
S.R.E. Cardinalis
IUSTO BARONIO VETERA-
castrensi S.

Magnifice & Clarissime Domine.

TETIGERAT vos sanè manus Domini, in obitu pijssimi Præsulis vestri Moguntini